

IN MEMORIAM

Velimir Seiwerth (1924. – 2017.)

U ponedjeljak 14. kolovoza 2017. nakon duge i teške bolesti u 94. godini života preminuo je naš uvaženi kolega i prijatelj, gospodin Velimir Seiwerth, dipl. ing. agr. Velimir Seiwerth rođen je 27. svibnja 1924. u Koprivnici. Osnovnu školu i gimnaziju završio je 1943. u rodnom gradu.

Kraj rata dočekao je u odori mladog hrvatskog vojnika. Kao zarobljenik prošao je križni put od Zagreba preko Čazme do Bjelovara, gdje je s nekolicinom vršnjaka, zbog pristigle amnestije za đake, bio izdvojen iz kolone i upućen kući. Unatoč tomu, osuđen je na prisilni rad. Pet godina radio je na izgradnji Lokvarskog jezera, dijela HE Vinodol. Zbog toga je Poljoprivredni fakultet Sveučilišta u Zagrebu upisao tek 1951. ali je zbog odsluženja vojnog roka, studij započeo 1952.

Diplomirao je 1957. Kao zapažen student, od 1957. do 1959. honorarno je radio u Zavodu za fitopatologiju Poljoprivrednog fakulteta kod uglednog profesora Josipa Kišpatića. Stalno mjesto stručnog suradnika dobio je 1959. Radio je na problematici zaštite voćaka i vinove loze od bolesti, vodio praktične vježbe iz primjene fungicida i herbicida jer mu sudjelovanje u nastavi nije bilo dopušteno. Postavio je brojne poljske pokuse sa sredstvima za zaštitu bilja u povrćarskim, ratarskim, voćarskim i krmnim kulturama. Istraživao je djelotvornost herbicida u šumskim rasadnicima i rasadnicima vinove loze.

Godine 1973. pohađao je 2. Internacionalni tečaj iz herbologije u organizaciji European Weed Research Society u Hohenheimu, Njemačka. Iste godine boravio je na specijalizaciji na Sveučilištu Heidelberg također u Njemačkoj.

Vrativši se sa specijalizacije, uspješno je surađivao s brojnim kombinatima, a bavio se i suzbijanjem korova u melioracijskim sustavima i ribnjacima.

Godine 1981. prešao je u tvrtku OHIS iz Skopja, gdje je radio kao stručni savjetnik za zaštitu bilja za područje sjeverozapadne Hrvatske i Istre.

Pet godina kasnije, 1986., zaposlio se u ŽTP-u, Zagreb, Odsjek infrastrukture, gdje je kao stručni suradnik proučavao mogućnosti primjene herbicida na željezničkim prugama. Nadzirao je praktičnu primjenu herbicida kemijskim vlakom na prugama Hrvatske, Slovenije i BiH. Problematikom suzbijanja korova na željezničkim prugama i melioracijskim sustavima zapravo se bavio još od konca šezdesetih godina. Zajedno s prof. Kišpatićem na Seminaru iz zaštite bilja u Moskvi 1970. iznosio je rezultate vlastitih istraživanja. Godine 1973. zajedno s prof. J. Kovačevićem objavio je „Priručnik o poznavanju i suzbijanju korova na našim hidromelioracijskim sustavima“, a 1977. u Zagrebu organizirali su Seminar sa Zbornikom radova o suzbijanju korova na željezničkim prugama.

Rezultate vlastitog istraživanja aktivno je iznosio na brojnim seminarima i skupovima širom bivše države. Objavio je više od 60 znanstvenih i stručnih

radova. Koautor je više knjiga, priručnika i skripata. Ističemo dvadesetak radova o zaštiti povrćarskih kultura od korova. Po tome je bio i cijenjen i uvažavan u znanosti i u praksi. Među prvima je istraživao triazinske herbicide u vinogradima, voćnjacima, u ratarskim kulturama (kukuruzu) i prometrin u povrću. Kao rezultat tih istraživanja, zajedno s profesorima Kišpatićem i Kovačevićem izdao je tri knjige: Korovi i herbicidi (1967), Korovi u poljoprivredi – herbicidi (1974) i Korovi u poljoprivredi (1976). Obradio je niz pojmova u Šumarskoj enciklopediji.

Umirovljen je 1. srpnja 1989.

Do 1996. vrijedan je suradnik Gospodarskog lista, našeg najstarijeg poljoprivrednog časopisa.

Bio je član Hrvatskog društva političkih zatvorenika; član Hrvatskog društva biljne zaštite; član Sekcije za zaštitu bilja, Društva inženjera i tehničara SR Hrvatske te član Europskog društva za proučavanje korova (EWRS).

Hrvatsko društvo biljne zaštite kao dugogodišnjem zaslužnom članu za promicanje struke dodijelilo mu je 2002. godine Zlatnu medalju za unapređenje i promicanje struke.

Bio je zaljubljenik u prirodu, strastveni lovac, maran vinogradar – amater, održavajući revno skromni vinograd u Kupinečkom Kraljevcu.

Mi koji smo imali povlasticu raditi s kolegom Veljkom pamtit ćemo ga prije svega po ljudskim vrlinama. Bio je vrijedan, iskren, dobrohotan, uvijek dostupan suradnik. Svoje znanje nikad nije isticao. S velikim zadovoljstvom prenosio ga je na mlađe suradnike i na kolege u praksi.

Posebno je bio vezan uz obitelj. Suprugu, gospođu Ivu, kćer Ingu i sinove Davorina i Krunoslava koje je neizmjereno volio i poštivao.

S velikim poštovanjem i osobitom zahvalnošću čuvat ćemo dragog kolegu Veljka u našim sjećanjima.

dr. sc. Zvonimir Ostojić, prof. emerit.

ROBERTA SORIĆ, dipl. ing. agr. (1965. – 2018.)

Roberta se držala one Einsteinove - Život je poput vožnje bicikla. Da bi održao ravnotežu, moraš biti stalno u kretanju. I bila je. S nepresušnom energijom i entuzijazmom.

I dok još u šoku i nevjerici upravo slažemo stranice novog Agroglasa, očekujemo svakog časa da se baš taj njezin prepoznatljiv bicikl sjuri u redakciju i Roberta nas zabljesne svojim veselim osmjehom, započinjući novi radni dan s usputnim vicem i hrpom svježih ideja.